

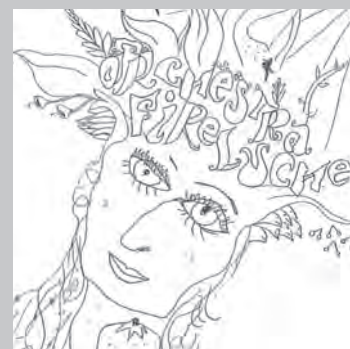
Una màgica capsa de música

Text > XAVIER CASTILLÓN

L'Orchestra Fireluche va néixer el 2002 com una curiosa i esplèndida evolució de l'activa escena musical que va esclatar a la Celler de Ter entre els últims anys del segle xx i els primers del XXI. De fet, entre els onze components de la Fireluche (un nom «prestat» per Eduardo Galeano), hi havia diversos músics provinents d'altres grups cellerencs, com ara Aquitamxé, Xacam, Insípidos o Haihober's, més orientats al pop-rock. Seguint l'exemple de formacions com ara la Bel Canto Orquestra, de Pascal Comelade i Cathy Claret, la Fireluche va decidir seguir un camí força propi i inèdit dins l'escena musical catalana: música instrumental elaborada amb un ampli arsenal d'instruments, sovint poc convencionals, i sobretot sense prejudicis estilístics. El resultat era equiparable a una màgica capsa de música farcida de petits detalls im-

previsibles, tant en les composicions pròpies com en les adaptacions lliures que feien de clàssics com ara «La vie en rose», un dels temes inclosos en aquest *Directe a La Planeta*, que reflecteix un concert gravat a la sala de teatre giro-nina el 29 de maig del 2004, quan el grup acabava de publicar el seu primer disc d'estudi.

El 29 de maig passat, just vint anys després del concert, es va publicar aquest disc: una autèntica meravella que mostra com la Fireluche feia els primers passos, segurs i decidits, d'una carrera que ja suma vint anys i nou discos, entre els quals, els seus dos memorables treballs amb Pau Riba. Rescatar aquesta gravació és més que arqueologia sonora. Serveix també per tornar a gaudir d'una música vitalista que tenia vocació d'eternitat i que, per tant, no ha perdut cap mena de vigència, interpretada per uns músics molt joves que

ORCHESTRA FIRELUCHE. *Directe a La Planeta*. U98 Music, 2024.

transmeten tanta energia com bellesa. A més, aquest artefacte sonor imprescindible s'ha publicat en cassetts regravades. Cada cinta va acompanyada d'un bolígraf per rebobinar-les i d'un CD, ja que no tothom té ara reproductor de cassetts (de fet, tampoc de CD; el disc també es pot escoltar a les plataformes).

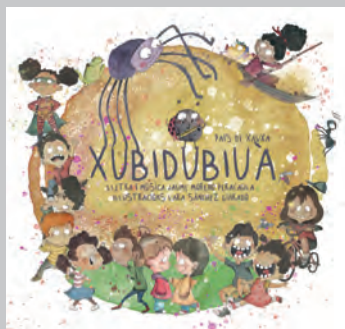

EDUARD COSTA. *Ben amunt*. Eduard Costa, 2024.

Nova etapa Text > X. C.

Membre durant tretze anys d'un dels grups de més èxit del país, Els Amics de les Arts, el banyolí Eduard Costa (1977) va iniciar la seva trajectòria en solitari el 2019 amb el projecte L'Últim Indi, en què el pop convivia amb sonoritats que el connectaven amb la natura. Ara ha iniciat una nova etapa simplement

com a Eduard Costa, amb un disc de set cançons que s'obre amb dos himnes de pur hedonisme ballable, «Ben amunt» i «Boom boom». Després el viatge continua per territoris més melòdics i tranquils, per radiografiar diferents fases de l'amor, fins a arribar a «Beautiful», eteri final en anglès, llengua que en altres temes és un anecdòtic *divertimento*.

PAÍS DE XAUXA. *Xubidubiua*. Música Global, 2024.

Pioners renovats Text > X. C.

A punt de complir el seu trentè aniversari, el grup fundat pel cassanenc Jaume Moreno Peracaula, autor d'autèntics clàssics de la cançó infantil com «Amb la llum del fanalet» i «La granja d'en Jepet», es renova amb joves veus femenines i un ampliat i actualitzat ventall estilístic, que inclou el rock, la rumba, el

reggae i el funk. Però l'essència de País de Xauxa no ha canviat en tres dècades: cançons ben treballades, tant en la música com en la lletra, perquè els petits oients gaudeixin i aprenguin alhora. Ara que la música familiar viu un moment molt dolç, amb una gran oferta de qualitat creixent, aquests pioners reclamen la seva vigència.